

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografică arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sunt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rându cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
se-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, la 11 Octombrie.

Presidentul delegațiunii ungurești va fi dl Lud. Tisza, fratele ministrului president. Intre membrii delegațiunii din casa magnaților este ales „patriarhul” sârbesc, metropolitul Carlovețului Angelics.

În Ungaria sînt la moment agitate bisericile protestante de politica maghiarizatoare.

În Galiția se plîng Rutenii asupra tratamentului din partea Polonilor. Deputatul ruten Antonievici în dieta galițiană a constatat că comitetul țerei n'a sosit subvențiunea votată de dietă foasei scolastice rutene. Același comitet însă a subvenționat foarte numeroase foi de însemnate dubie, care predicau pe față una între rase. Comitetul țerei este și la spriginirea institutelor un partizan pronunțat. Pentru întreprinderile Rutenilor comitetul nu dă nimica, pe când pentru reuniunile corporațiilor etc. polone este splendid încât fondul țerei este adus până la sleire.

Memorialul comitetului din conferința națională dela 1881 din Maiu a apărut. Ne propusese a nu aminti de densul nimica pînă ce îl vom fi studiat. Alte diare însă s'au grăbit și au scris despre densul, deși nu în merit.

Eată cum începe „Românul” de Vineri revista sa vorbind despre memorial:

Am dat seamă la timp de mișcările diferitelor naționalități din Austro-Ungaria în vederea egalei lor îndreptări.

Să mișcă toate, crească cu stăruință pentru a face ca limba să se li se respecte și să se recunoască individualitatea lor națională.

Mișcarea aceasta pacinică și legală; luptă energică, serioasă, pe cât de dreaptă și legitimă întreprinsă de

toate naționalitățile în acest sens, a redeșteptat s'au mai esat a înasprit spiritul de dominațiune al naționalităților care se bucură de privilegiul puterii.

Ele acuză această luptă și o declară ca lipsită de patriotizm.

Ca privitori depărtați, ascultând pe amîndouă părțile, nu putem să nu recunoaștem dreptul nestrîmțat al naționalităților.

Mai mult; ne mirăm cum într'un Stat ca Austro-Ungaria, compus din naționalități diverse justapuse, ear nici de loc confundate, s'ar putea pretinde că poate exista acea ordine morală, aceea bună înțelegere necesară neapărat propășirii, fără egalitate de drepturi între diversele naționalități, fără recunoașterea individualității lor.

Românii de supt ceroua sfîntului Stefan rămăsese răi din urmă în această luptă.

În timpii din urmă, fără a părăsi pasivitatea României s'au oțărît — ca și cele-lalte naționalități — a intra în luptă pe calea legală pentru revindicarea drepturilor străvechi, și recunoașterea individualității lor.

Conferința ținută în anul trecut la Sibiu, conferința la care au luat parte României din toate ținuturile românești ale Ungariei, a decis elaborarea unui memoriu, care să revindică drepturile naționale usurpate. Memoriul a apărut.

Întreprindea guvernului rusesc ca se facă navigabil brațul Kilia, dice „Poporul” care a intrat în posesiunea sa odată cu retrocederea Basarabiei n'a suscitut numai îngrijări din partea Comitetului executiv al Comisiunii Dunărene, dar și protestări din partea guvernului Român.

Se asigură că ministerul nostru de Externe, continuă „Poporul” a adresat o circulară către miștrii români din străinătate, invitându-i a pune în vederea guvernului pe lângă cari sînt acreditați, ca lucrările proiectate la brațul Kilia au

să vatăme brațul Sulina, prin aceea că, deschîndu-se brațul Kilia, se va potmoli brațul Sulina, și astfel navigațiunea nu va mai fi cu puțința pe aici, ear' Dunărea nu va mai fi liberă.

Ce putem zice noi la această precauțiune?

Este oare la locul ei și la timp? Apără ea interesele române, sau alte interese?

Când a fost să se solveze într'adevăr interesele Statului Român; când Austro-Ungaria a prezentat proiectul său pentru reglamentarea navigării Dunării, care crează o Comisiune mixtă, în care se viră Austro-Ungaria cu președinția și vot preponderant; Regimul acesta, complasant și trădător, angajat către Austro-Ungaria, a lăsat timp acesteia să și pledeze cauza înaintea puterilor fără contradictor, și încă a dat și adesiunea sa la crearea acelei Comisiunii-mixte care are menirea a smulge administrațiunea fluvialului din mâine noastre și a o da Austro-Ungariei.

Să se bage bine de s'amă că, dacă pentru moment cestiunea reglementării navigației pe Dunăre doarme, și nu se mai pomenește de propunerea Bârrere, nici această propunere nu a cădut, nici ante-proiectul austriac nu s'a părăsit, nici angajamentul Regimului către Austria nu s'a șters.

Afacerea e numai suspențată și punctul principal câștigat în principiu de către Austro-Ungaria.

Deci apărerea ce pretinde a face acum acest Regim brațului Sulina despre Rusia, este un serviciu intereselor Austro-Maghiare și nici decum patriei Române (?).

Nu ne mirăm de aceasta.

Decă vom lua lucrurile cum sînt ele pînă astăzi, afacerea navigațiunii dela Galați în jos nu aparține decât comisiunii Europene a Dunării și numai acesta ar fi prin urmare competențea de a și apără propriile sale efectuate pe această parte a Dunărei, contra impetierilor tehnice ale Rusiei.

Dar trobne să socotească cineva lucrurile și dela 23 Aprilie 1883 înainte, când espiră mandatul Comisiunii actuale a Europei.

Ei bine, în prevederea acestui sfîrșit s'a și Intocmit proiectul de Regulament prezentat de către Austro-Ungaria; și dacă acesta ar lua ființă, ori prin votul comisiunii Europene a Dunării, ori pe calea tratatelor diplomatice, cum e foarte probabil, neapărat ca comisiunea mixtă va moșteni pe Dunărea întreagă autoritatea comisiunii Europene; Aceasta din urmă ne mai putînd avî viață dela 1883 înainte, ca lucru ce împedecă autoritatea Rusiei și căreia prin urmare îi va lipsi votul Rusiei pentru a-i prelungi existența.

Lămurit este așa dar că regimul și de astă dată apără interesele austro-ungare provocînd la vrămășia asupra-ne pe Rusia, ear' nici decum interesele românești.

Dacă existau diare pe timpul când Djeu a făcut lumea de sigur că i faceau împături că tîmîndă prea îndelung făcîndu-o în șase zile.

Înainte de ocupațiune.

„Pester Lloyd” publică după isvor autentic unele revelațiuni importante, privitoare la timpul, care a preces ocupațiunii Bosniei și Erțegovinei. Eată ce cetim în numitul diar:

În 22/10 Iunie seara, anul 1877, sosi în castelul din Viena scirea, că armata rusească a început a trece Dunărea. Și în adever așa și fost; brigadele corpului de armată Nr. 14 sub comanda locotenentului general Zimmermann, în această și trecură Dunărea pe la Galați și Brăila și intrară în Dobrogea. În ziua următoare feldzeugmeisterul Philippovich, comandantul general din Praga, primi o telegramă să vină imediat la Viena. Aici i se spuse că s'a hotărît să se ocupe Bosnia și Erțegovina și că densul este

FOIȚA.

O rugăciune*)

— Novellă. —

De Carmen Sylva.

(Urmare.)

Dimineața murgii prin ferestri turbure și lînged; în sfîrșit zburîră în încuetoare cheile crînicului. El intră, se întoarse, închise încet ușa, se su și cu pași grei în tunul cu clopote și nu peste mult s'auzi primul ton, apoi sunară două, trei și în urmă toată catedrala se umpli de sunet de clopote.

Atunci umbra dela ușe se ridică și eși iute.

Raoul în noaptea aceasta earășii s'a torturat cu bicul, dar nici nu la simțit, cu toate că acela l'a tăiat grozav. Căci în lăuntru lui țisnuia niște serpi înfocați cari i spintecau inima. Intricoțate fură durerile acestei nopți. I parea că o mână de fer ar fi apucat intr'atîta, încât aceea încetă să bată, ear' el ameți.

*) „Familia”.

Mai apoi buzele lui tremurîndă roștiră o rugăciune ferbînte:

— Doamne Dumneșule! nu m'e părăsi în suferințele cumplite ale sufletului meu; lasă se treacă dela mine pîharul acesta, trîmite vr'o minune prin marea ta bunăteate, ca să nu fi siluit a cunna femeia aceasta cu alt bărbat. Nu sînt în stare să rostesc cuvintele de cari buzele mele ar vestești! Nimicește pe nevrednicul tîu servitor! Tresneșce-mă prin fulgerul tîu, dar nu m'e lăsa ca cu propriile mâni să m'e torturez! Nu sînt pedesit de ajuns pentru dragostea mea păcătoasă? Și pînă acum m'e afu în iad; facărilor ard părțile mele din lăuntru, inima mi plesnește în pept, creieri mi ferb; nebunia stă să m'e prepădească. O! Doamne! Doamne! Nu cunoști dar nici o milă! Vreau să m'e plec sub mîna ta! Vreau să m'e reneg în toate zilele! Numai aceste câteva oare amare să m'e îndepărtezi! Fă să încete a bate aceasta inima selvatică, dar nu voui ca eu să rostesc cuvintele cari vor lega fata pentru vecie de altul! Dumneșule, eu sufer mai gro-

zav, decăt ce pot suporta puterile mele! Mîntuescemé Părințe, ceresc, căci altul nimene nu 'mi poate ajuta! M'e înec și nu mi se întinde un fir de paiu! Mor de sete și nici un strop nu stîmpera limba mea! Păcatul meu e mare, dar bunăteate ta e și mai mare! Mîntuestemé, Doamne Dumneșule!

Atunci i păru ca și când Mîntuitorul și ar fi aplicat puțintel capul p' Cruce, numai odată; Raoul mai privi mult timp tot acolo, dar apoi total remase mișcat. Păreții îl priveau în nîscit și rece: strădele dormiau în tăcere în noaptea plină cu tene. Numai în sufletul lui urmă vijelia înfricoșată, și nimica, nimica nu-i aducea mîngiere și liniște. Buzele-i erau sicate, limba se lipi de cerul gurei, conștiința-i începă a se perde, în sfîrșit cădî pe pămînt fără simțire. Așa zăcu cu fața și cu brațele întinse pe pămînt pînă în revîrsatul zilei.

Atunci începă a și vini în ori, dar deodată resimți și nemărginita sa putere. Se sculă cu de a tăria, dar reșemat de părete, căci era obosit de moarte. Ochii-i se ficosară asupra unui

punct. Atunci o rață a soarelui ce resăria i atinse periele. Acela deveni sur.

Iși deschise și închise buzele de câteva ori, ca un greu bolnav; apoi se așeșă pe dunga patului, înclătînsi pe genunchi mîmile secate și își legă corpul. Părea îmbătrînit cu ani de zile în creștirii se formară în giurul gurei sale.

În sfîrșit hotări să se îmbrace, cu toate că greutatea corpului i împedeca toate mișcările.

De odată veșu, că se află în catedrală; dar nu sciea cum a ajuns acolo. Vedeă, că stă în același loc unde a fost hironot. N'ar fi trebuit să strige atunci; „Nu, nu, eu nu sînt vrednic!”

I părea că și când cineva ar fi întrebă dela dînsul cu voce înaltă aceasta și-și lutoare capul. Era eclesiariul, care-l întrebă, dacă nu va începe missa lină, privindu-l uimit.

I părea că altul face serviciul divin și el este un băiat mic și frumoașă-i mamă ținera l'ar țin de mână. Acela, pe care atît de mult a admirat-o și iubit-o și care la înviștat a-și

numit comandant suprem al corpului de ocupație și guvernator al ambelor provincii; de aceea dănsul se caută a face studiile necesare pentru rezolvarea acestei probleme; materia necesară și se pune la dispoziție din partea autorităților centrale. După câte-va zile baronul Philippovici se reîntoarce la Praga și evenimentele se desfășurau fără întrerupere pe câmpiile Bulgariei. . . . În 2 Septembrie 1877 se publică decretul, prin care împăratul și regele Francisc Iosif I., numesc pe Philippovici comandant al corpului de armată Nr. 13. Tot în acest timp Philippovici fu însărcinat să se pună în conțelegere cu comanda generală din Agram pentru aprovizionarea și adăpostirea trupelor ce vor fi concentrate la riul Sava.

În scopul acesta i s'a dat ca ajutor și ca eventual șef de stat major în corpul de armată Nr. 13 șeful statului major dela comanda generală din Agram, colonelul Leonida Popp asădă ajutant general al împăratului și șeful cancelariei militare. În 10 Februarie 1878 Feldzeugmeisterul prezintă ministrului de război un memoriu, în care espuse rezultatul studiilor sale făcând o mulțime de propuneri. Philippovici încă cu aceste ocazii și'a exprimat temerile sale în privința succesului, din cauză că nu i se pune la dispoziție trupe de ajuns. Tractatul preliminar dela San-Stefano făc pe Philippovici să prezinte în 25 Martie 1878 un al doilea memoriu, în care dănsul stăruie să se ia de cel puțin șapte diviziuni. În resumat cuprinsumul memoriului este următorul:

Tractatul dela San-Stefano a deschis un câmp întins aspirațiilor Serbiei și Muntenegului și prin urmare este foarte probabil, că aceste statele vor lua parte, dacă nu pe față, cel puțin prin convență către cetele insurgenților, la rezistența contra ocupării ambelor provincii turcești de către Austro-Ungaria. Interesul numitorilor principate de o cam dată este ca să mențină slaba domnie osmanică peste aceste țări. Îndată ce înse o mare putere europeană de rangul Austro-Ungariei se stabilește în aceste provincii, atunci toate speranțele Serbiei asupra Bosniei și ale Muntenegului asupra Herțegovinei sunt zădărnice. Monarhia pe lângă problema politică mai are încă o altă problemă tot atât de importantă de rezolvat: „desinfecarea leagănelui pestilenței sociale” provocată de mizeria administrativă turcească și de aspirările Cmeților. Citea vără mâna în acest cuib de vești, așeză în contrast multe elemente, cari primesc de aliați pe toți câți îi întâlnesc. Prin urmare noi vom avea de a lupta nu

numai cu Mahometanii, ci și cu creștinii. Chiar și trupele otomane, cari se retrag din Serbia vechie și din Bulgaria se vor îndrepta spre Bosnia și vor lupta contra noastră. În vederea acestor împrăgiurări feldzeugmeisterul a declarat, că patru diviziuni noi de ajuns pentru ocuparea unui teritoriu, bogat în munți giganti și cu o întindere de peste o mie de mile pătrate. La acest memoriu al baronului Philippovici, ministrul de război abia răspunde în 18 Mai. În acest răspuns se dice numai că patru diviziuni sunt de ajuns pentru rezolvarea problemei și din acestea numai trei se fie întrebuințate pentru executarea ocupației, una să rămână ca rezervă. Mai multe trupe nu se pot trimite, de oare ce considerând situația politică este posibil ca după mobilizarea parțială să urmeze mobilizarea totală. Într'un asemenea caz Bosnia și Erțegovina, vor fi un câmp de luptă secundar, unde nu se poate angaja prea multe trupe. După acest răspuns Philippovici porul la Viena, ca să se epună din nou vederile sale. Dănsul susține, că ocupația acestor țări trebuie începută cu forțe impunătoare, căci numai astfel se poate termina campania repede. În cazul contrar agitații mahometani și greco-orientali vor câștiga în timp, îndemnând și așijdul poporului la rezistență. O acțiune energică și repede va descurgia pe locuitorii din ambele provincii și mări prestigiul monarchiei și al armatei în Europa...

Din cele espuse rezultă că intrarea în Bosnia și Erțegovina se hotărăie încă de mult și că se făcuseră chiar și pregătiri materiale într'un timp, când guvernul în corpurile legitimoare nega cu stăruință o asemenea intenție. Resultă de asemenea, că dacă s'ar fi urmat statul baronului Philippovici și s'ar fi mobilizat dela început încă trei diviziuni, nu ar mai fi fost nevoie să se facă o nouă mobilizare și s'ar fi făcut o economie de multe milioane. În fine rezultă ca în primăvara anului 1878, în intervalul dintre pacea preliminară dela San-Stefano și congresul din Berlin, s'efele guvernamentale din Viena se gândiau cu toată serioșitatea la eventualitatea unei mobilizări generale.

Admițând acum că procedura șterelor competente din Viena înainte de congresul din Berlin a fost reclamată de grava situație politică de imputarea că a comis grave erori când cu ocupația Bosniei și Erțegovinei. După încheierea tractatului de Berlin eventualitatea unui război nu mai era probabilă, prin urmare în August 1878 s'ar fi putut fără pericol mobiliza ar-

mată II și trimite în Bosnia și Erțegovina.

Românii din Moravia.

Între enigmaticele numirilor topografice moderne se numeră și numirea orașului moravian: „Valachisch-Mezeritsch” (adecă Mesericul românesc).

Dicem enigma, fiindcă populația de astăzi a Moraviei este parte ceo-slavă, parte germană, ca și în Bohemia, numai română nu; și cu toate acestea, unul din orașele Moraviei se numesc în contra acceptării noastre: „Valachisch Meseritsch.” Să întrebăm istoria, poate că ne va spune cum vine orașul amintit la acest nume neașteptat! Dar și acest refugiu nu ne ajută nimica, căci istoria tace.

Învețații profesori slavi Mikolich și Kaluzniacki publicară, înainte de câți-va ani, un studiu foarte interesant și intitulat: „Die Wanderungen der Rumunen in den Ostkarpathen im 13. und 14. Jahrhundert” (Cutierările Românilor în Carpați resăriteni în decursul secolelor 13 și 14.) și arătară cu documente istorice la mână, cum Români cuprindeau, în secolele amintite, și Carpații orientali, cari despart Galiția de Ungaria și Transilvania; — ba că, coborânduse din ei în șesul galițian, se lățiră sporadic și preste acestea, ajungând cu coloniile sale chiar până în Rusia de astăzi. — De atunci datează numirile topografice române în acele părți ale Carpaților și ale șesului sarmatic, precum sunt de ex: Rotundul, Cerbul Traian; apoi poezile ca: Turcan, Gușul, Bătrâniuc, etc.

Aceste constatări istorice nouă lămuriri foarte mult istoria Românilor din acele timpuri îndepărtate și incurcate, și ne îndreptătesc a presupune cum că Români timpurilor aceluia se lățiră din Carpați, nu numai spre resărit, ci și spre mează-noapte și apus, cuprindând șesurile cu coloniile sale; una din aceste colonii va fi fost de bună seamă și Valachisch-Meseritsch în Moravia austriacă.

Și aceasta nu trebuie să ne surprindă de felu, pentru-că urme de o existență românească, trecută, sau mai bine dis: înađușită, se mai află încă și în Silesia. Și pe acolo se numesc „Vlasini” încă și până astăzi o parte din locuitorii munteni, cari se deosebesc de ceilalți prin tip, prin port și datine, și poate prin vorbire. — Dar cine poate să ni-o spună aceasta? — Nime, căci nici un român încă nu s'a oprit prin Galiția, Silesia și Moravia, cu scop ca să studieze această întrebare absolut necesară pentru lămurirea trecutului nostru, pe cât de expansiv, pe atâtă și de înteneac!

Domnul Dr. Nikiska, avocat din Valachisch-Meseritsch și deputat al senatului imperial împărțăși ocașional domului Președinte al Societății noastre, domnului Baron Sîrcea, mai multe cuvinte, usitate în Moravia numai de către Valachii de acolo, ear nu și de ceia-lalți ceo-slavi. Noi le înșirăm mai la vale de împrună cu traducțiunea română adăusă de noi spre a se putea înțelege ușor: prefi-cștrat trecut istoric, ce s'a mai păstrat în ele:

Moravo-româneșe	Daco-româneșe
Salas	Sălaș
Baca	Baciu
Bryudza	Brânză
Geleta	Găleată
Glagă	Chiag
Chotăr, Kasanka	Colibă
Koliba	
Krdel	Cărd, cărdurel
Kurnota	Cornut
Pistrula	Pistruia
Putrya	Putina
Redikat	Redicat
Urtya, strungă	Strunga stănei
Urda, vatra	Urdă
Zincica	Jintiași
Komarnik	Comarnic
Pojta	Poeată
Flekat	Apleacă melul
Taliga	Tealgă
Vakasa	Oacheșă
Sylha	Schla, selha, (silva.)

Pe lângă aceste mai înșiră d. Nikiska încă următoarele cuvinte, ca usitate numai de valachii moravi: cartak: *der Name eines Berges; guum: ein bewaldeter Ort; meter: ein Holz, dessen Fasern unregelmässig verwachsen sind; geobrec: ein hoher Ort, mit einer Feder; Magurka: ein Ortsname.*

Atragem cu aceasta atențiunea onoratei „Academii române” și asupra monumentelor istorice de această natură, pentru-că ele vorbesc și spun adesea mai mult decât o sută de cronice controversate, aflate în arhivele: Romei, Madridului, Pestei, Londrei, Petersburgului etc.

Românilor nu le lipsește interesul și priceperea pentru trecutul lor istoric și ei au dovedit-o aceasta trămițând bărași specialiști pe la arhivele străine, ca să le scruteze în interesul istoriei noastre, ear în timpul mai nou chiar și prin scrutarea arheologică a teritoriului Dobrogei.

Nemuritorul Ioan Maiorescu a desgroptat pe frații noștri din Istria și vecinătate; mai alții au cutreerat Alpii Retici spre a afla pe acolo frații reto-romani, — dar nime încă nu s'a interesat de rămașițele sau urmele românești, neșterse încă de pe teritoriul ce se întinde la poalele Car-

face cruce. Simțea degetele ei delicate și calde, cari ținând mâinile lui micuțe îi conduceau.

Atunci se întoarce și ridică potirul; — ochii lui căntau pe mamă-sa și zăriră pe Editha, care în podobeale de mireasă îngenunchiă înaintea lui cu evlavie ca un ânger așteptând cuminecătura.

— Oh! de te-ași putea culca în cosciug, așa curată, așa nevinovată, așa neatinată! — gândi tinerul preot când puse ostia sfântă pe buzele ei tremurânde.

(Va urma.)

Vergil.

(Urmas.)

Iubire — religione — cavalerism: acestea sânt cele 3 cuvinte de mănecare ale romanticismului. Și niciări în anticitate nu poți afla aceste 3 elemente într'o desvoltare așa de clară, ca la Vergil. Cine vrea să fie drept trebuie se recunoască, că în această privință bardul Mantovei întrece pe Homer.

La acest din urmă predominază numai și numai valoarea puterii bărbătești și a astuției. Femeile apar mai cu seamă într'o înfășurare îndoită și pasionale și bucuriile inimii nu joacă încă rolul, pe care l'joacă în perioada de mai târziu a sentimentelor. Sclava Briseis, necredincioasele femei Elena și Clitemnestra, Venus care strică căsătorile, Nimelele cele știritoare de poftă: Callipso și Circe, Sirenele scoabă elementul femeesc de sigur mai vortos în sfera sensualismului.

Dar mai mult; genul lui Homer a creat pe Penelope, tabloul (natural) al credinței femeesci și pe Nausicaa, adevărata reprezentantă a admirabilei nevinovății, amândouă aceste naturi sântoșose până la inimă n'au nimic de a face cu sentimentalismul de mai târziu. Grozava diferență a timpurilor se face evidentă, îndată ce ne punem înaintea ochilor durerile consumătoare ale amurului unei Didone care se sue pe rug în momentul când e convinsă că, eroul ei iubit până la nebunie plutește spre fermii Italiei.

În Homer ni se prezintă amorul

cu toate atribuțele întimității păgânești. La Vergil evită chiar și apariția celor ce nu sânt permise și se îmbracă cu mantaua unei instituții superioare. Chiar și celelalte două figuri femeesci ale Eneidei, virgina Amazonă Camilla și Lavinia, fca regelui Latinus, sânt de o turnură inocentă romantică. Lavinia reprezintă premiul de luptă între colonist Enea, care vrea să întemeze pentru Troenii refugiații o a doua patrie lângă Tibru, și între Turnu, tinerul rege al Rutulilor. Lupta lui Enea cu Turnu pentru frumoasa fca a regelui Latinilor este o alușione vie la toate luptele Cavalerilor și la toate luptele Palatinilor din timpul de mai târziu al cavalerismului.

Pe când așa dară iubirea la Vergil se apropia deja pe de o parte de stadiul unei sentimentalități foarte intime, era tot o dată însă și învelită cu vclul cavaleresc al castității, pe de altă parte mai era cuprinsă în ea și religione, un al doilea motiv romantic, care la Vergil se află în fruntea operi.

Eroul său, Enea, este modulul unui soldat pios, care nu face nici un pas fără preot sau augur, și care toate întreprinderile sale le începe și le termină cu Ddeu. Ideea unei providențe divine, care a condus planul destinat pentru întemeierea Romei pe lângă toate greutățile și obstacolele la un bun rezultat, transpiră ca un fir șos întreg poemul și Olimpului Joe mai că se apropie de idealul monoteistic.

Credința Romei împărătești în misiunea de a domni lumea resăre din fie-care fibră a Eneidei. Și dacă privim noi astăzi Roma earăși cu punct central a unui imperiu mare, ca centrul unei bisericii universale, atunci este pentru noi ceteria insultă-fitalu poet mai tot așa de prefiată ca și profetismul biblic.

1900 de ani nu e distanță neînsemnată în istoria culturai omenești, și răcoorasele umbre ale anticității adiază în împrigiurii templelor noastre cuprins de frigidurii luminării, promițându-ne, cănd cetim cuvintele profetice a le lui Vergil, nemurirea ideală.

pașilor spre răsărit, apus și mează-noapte. (Galiția, Silesia și Moravia)

Mult stimăbului profesor dela liceul c. r. din Cernăuți, domnul Ambrosiu Szankowski, ce împărtășese cum că d-sa a ramas surprins de multe urme românești întimpinate în fundul Galiției: urmele, cari se manifestau în portul, fiziognomia și chiar numele unor galițiani. Așa de exemplu mergând d-sa la scora-seu carele locuiesc în fundul Galiției, s'a oprit la unele fiziognomii neîndătinate pe acolo și întrebându-l pe respectivii poporeni cum se cheamă, ei răspuseră că se cheamă: Gușul, Turcan, Betranuic, etc.

Tot cam așa ne împărtășese și d. Dr. Nikiska despre valachii din Moravia, cari se desosebesc de ceilalți moraveni prin vorbă și prin port ales cel femesc, purtând un fel de salop neîndatată la ceilalți.

Oare n'ar fi bine a se însărcina vre un bărbat român cu cercetarea și studierea urmelor românești remase încă și până astăzi pe teritoriul Galiției Silesei și al Moraviei??

„Aurora Română“. Ioan I. Bumbac.

Dela manevrele mari.

În „Națiunea“ dela 10 Octomvrie încă cetim o descriere a banchetului după încheierea manevrelor. Din cele ce cetim în acest ziaru vedem că tot mai este de adaus ceva la cele ce am aprodus.

După toastul purtat de regele Carol, cunoscut deja și celitorilor noștri, „Națiunea“ spune că regele adresându-se către dl. ofițier ai misiunilor streine, purtă următorul toast (franțozesc):

„Domnilor! Esprimând via mea satisfacțiune pentru interesul ce marile puteri au către armata noastră jună, beau în sănătatea Suveranilor și capilor staturilor cari au binevoit a fi reprezentăți la manevrele noastre, precum și în prosperitatea bravelor lor armate“.

Colon. Timler, delegat rusesc, în numele ofițierilor străini, rosti următoarele (în limba franceză):

„Sire! Permiteți-mi în numele colegilor mei, a delegaților militari de a prezenta Maj. Voastre umilele noastre mulțămite pentru înaltul favor, cu care ați binevoit a ne învednici în timpul surteii petreceri în România și pentru primirea foarte cordială, ce am avut din partea tuturor ofițierilor armatei române. Cu toate că timpul petrecerii noastre a fost scurt, ducem cu noi impresiunea unanimă, că brava armată noastră, comandată de un rege

Precum iubirea din inimă, așa și pietatea, cătră dei și oameni au fost deja cu mult mai nainte Roma în împărțeasă decât în Elada. Noi găsim terenul brădat și deschis pentru primirea creștinismului. Pietatea emoționătoare a lui Enea față cu tatăl său Anchise, pe care îl scoate din flăcări în spatele sale, nenumeratele exemple de iubire ca bărbat, camerad și ca om trebuie să deștepte tocmă în cetitorul modern cele mai profunde simpatii cătră antic român, care a știut așa de bine să cuprindă moralul timpului său, și apoi, ca un tablou ogândător să-l lase să lumineze seculi întregi pentru posteritate. Noi știm foarte bine că pe timpul lui virgil scepticismul consumase aproape tot paganismul, că Horațiu predica plăcere, Ovid desfrânarea.

Cât de profund însă s'a fost înrădăcinat în păgânism privirile morale universale au documentat chiar în timpurile de decludență poezi ca Vergil filosofice ca Seneca, Istoric ca Tacit. Ei nu s'au depărtat de moralul creștin și nici un fir de păr.

(Va urma.)

soldat, are înaintea ei un mare și briliant viitor.

În sănătatea Maj. Sale Reginei, a bravei armate române și a capului ei august, a M. Sale Regelui.“

Varietăți.

* (Regele Serbiei) a plecat în 7 Octomvrie la moșia Maia din județul Ilfov, proprietatea d-nei Barbu Catargiu, spre a lua parte la vânătoarea ce s'a organizat în favoarea și unde va sta până Duminică. Se știe că regele se va întoarce Marția viitoare în capitala regalului său.

Dacă, ție „Resboiul“, ar fi se credem un sgomot foarte ciudat public de unele țiare din capitală, această vizită fără veste a Suveranului Serbiei la noi se știe că ar fi fost provocată de următoarea împrejurare:

Se știe că regele Serbiei, pe când se afla la Ruscine, ar fi fost înscințat de către poliția sa, că vaporul cu care se ve întoarce la Belgrad va fi adroit în cale de către instrumentele partidei, ce conspiră în contra vișetii sale, din cauza angajamentelor ce ar fi luat față cu Austria. Spre a înlătura un asemenea pericol, Regele a recurs la ideea de a face o vizită rudelor sale din România rămând ca să se întoarcă la Belgrad pe uscat, pe la Vircioara.

* (Postal) Dela 1 Noemvrie a. c. n. cursul postal dintre Deje-Olpret-Gărbău va fi de toate zilele. Plecare va fi dela Gărbău dimineața la 5 ore; dela Olpret la 8 ore 10 minute. Sosirea la Dej înainte de amiazi la 10 ore 40 minute. Dela Dej pleacă înapoi după amiazi la 2 ore; dela Olpret la 4 ore și 40 minute. Soseșe în Gărbău seara la 7 ore 40 minute.

* (Necrolog). Ni se scrie: Mercuri în 6/18 Octomvrie înmormântărilor pe unul din cei mai distinși elevi dela scoalele gr. orientale române din Brașov, George Ursudin Margineni comitatul Făgărașului, elev de clasă I comercială bolnăvindu-se de tifus, după suferințe de 3 săptămâni a repostat în 4/16 Octomvrie. Iubirea profesorilor și a conșcolarilor și-a aflat expresiune în conducătorul cel imponent, format de toți profesorii și de toți scolarii dela scoalele medie. La serviciul usitat la înmormântării a cântat corul vocal al studenților. Un cuvânt funeral a fost rostit de d-nul profesor de clasă, Ioan Stinghe în biserică și altul de viceprefectul Arsenie Vlaicu elev de clasă III comercială. Fie'i țărina ușoară.

* (Un condeiu de aur pentru Kossuth). Adoratorii din Oradea mare ai lui Kossuth i-au prezentat un condeiu de aur în ziua a 80-a a nasterii sale. Condeii are mărinea unei pene de găscă și cântăreșce 800 grame. Tocul are inscripțiunea: „Pentru Ludovic Kossuth — adoratorii săi din Oradea-mare, 1882“. Condeiu e așezat în cutie de catifea roșie. În partea superioară este marca orașului Oradea-mare în aur.

* (Arabi-Pașă în robie). Un corespondent al ziarului „Daily Telegraph“ a avut o convorbire cu Arab în închisoare. Aceasta s'a esprimit în mod caracteristic asupra precarei sale situații și a dis între altele „Nu urășc pe Chedival, nici el nu mă urășc. Toate drumurile mi steteau deschise spre Tel-el-Chebir, putem să mă duc ori unde dar cunosc pe amicii Chedivalului. Ași fi murit prin boarfecă ca Sultanul-Aziz. Nu! Am preferat să mă predau voe Englezilor, ca se faceți cu mine ce voțiți. Ce ași dori să ajung? Ași dori să fi exilat în Egipt. Ini-mea mea e sătulă de Egipt. Ași trăi liniștit cu familia mea în Europa, ne mai tulburând pe nimeni căci visul meu a trecut și m'am înșelat....“

Mincinoșii spun că mi-am umplut punga. Sunt cu totul sărac; am

o mică casă aproape de Zagazig unde m'am născut; paatul din Cair nu e al meu mi sa împrumutat numai fiind ministru. Sunt într'adevăr prea sărac și dacă mă veți libera voi trebui să muncesc pentru existența mea și a familiei mele. Dar voi mă veți estrada dușmanilor, am o presimțire și în curând se va termina totul — totul se va termina.“

— Când v'am declarat resboiul ați creșut că am luat-o în serioș? întrebă corespondentul.

— Ba raspunde Arabi, și aceasta a fost unul din momentele cele mai teribile din viața mea. Seymour mi-a trimis scirea ca va bombarda Alecsandria a doua zi la 8 ore. Eu am dis căci jumetate din averea Alecsandriei era engleză și Englezii nu vor distruge propria lor avere. Se făcu ziua, 8 ore sosiră nu se observa nici o mișcare s'au sgomot extraordinar; ureșful și incerai se dorm. La 8 și jumetate aușii primul tun și eu mă cutremurai căci el anunța speranțe sdrobotie și eram curios să vöd cineva în invingător.“

— Așa dar ai creșut că ne vei învinge

Arabi încrunta fruntea și tăcu Apoi dișc: „Sunteți o nație mare.

Voi puteți să fiți mărinimoși cu Cetewaio — un selbatic — și ar trebui să fiți și cu mine. Tratați-mă cum ați tratat pe Cetewaio și voi fi mulțăm.“

La întrebarea cum timidă a corespondentului, dacă a participat la masacrul din Alecsandria, Arabi răspunde: „Nu sunt monstrul, ce vor să facă din mine dușmanii mei. Noi orientalii lucrăm altfel decât voi din recele Nord unde totul e strict și formal. Noi dăm un ordin și partizanii noștri în zelul lor, nită ori ce discreție până ce sosesc împrejurări despre cari se știe, că noi le-am autorizat, dar pe cari le regretăm. Un oriental nu se supune nici odată absolut unui ordin — el nu face nici odată ce i s'a dis și nici mai mult. Arabii sunt archi-mincinoși“.

* (Soarta unei statue) În anul 1872 Chedivalul de atunci Ismail-pașă a comandat la Francia o statua de bronz a părintelui său Ibrahim și a așezat-o în piața principată Cairului. Ulemalele s'au îngrozit de vinderea unui punct din Coran și credințioșii aveau obiceiul să se ascundă față când treceau pe lângă acea statua. În timpul anarchiei din Cair statua s'a înălțurată din ordinul Ulemalelor, ba se zice că i-au luat capul și i-au spintecat trupul spre a vedea dacă nu conține comori. Apoi metalul s'a vëndut la un evreu.

* (Un orcan la Sulina. Relativ la orcanul ce a avut loc la Sulina în noaptea de 1 spre 2 Octomvrie, se scrie următoarele cătră „V. Covurluiului“:

„În căd în seară de 30 Septemvrie marea începuse a se agita, dar peste noapte furtuna a mers crescând, și talazurile mării deveneau în moment în moment mai înalțuroase. Vaporul englez Red Star, comandat de căpitanul Henderson, cu o echipagiu de 23 persoane, a părăsit portul, ancorând în mare la jumetate milă de digul nordic spre a își termina încercarea. Dar valurile mării fiind puternice, vasul a fost aruncat pe uscat, și lovinduse de o stâncă, s'a confundat.

Personalul vaporului, după ce a întrebuit toate semnele de cerere de ajutor, s'a suit pe vîrful catargului, unde a rămas de Joi noaptea până Sâmbătă dimineața la 8 ore, căci, cu toate încercările făcute de căpitanul portului, intrarea în mare a fost imposibilă din cauza violenței valurilor așa că acele nenorocite ființe au trebuit să stea în o lungă suferință. 3 din ei s'au decideră a se arunca în mare spre a își scăpa viața sau a muri. Numai unul din ei a reșit a ajunge

la mal, ear cei-lalți doi sau înecat. Restul personalului ce rămăsesse pe catarguri a fost scăpat, parte pe barca de scăpare a comisiunii daubiene, condusă de șefus de piloți Barbeti, ce n'a crutat nici un sacrificiu atel el căt și personalul său parte de o barcă engleză, secundată de vaporul Elna al d-lui Carouan.

Vaporul de răboiun Czakle a fost asemenea aruncat pe uscat. Vaporul rus Sviatsi Gavril, cu 7 oameni echipagiu, perđuți toți. S'a găsit pe mal o corabie încercată cu stafide, fără nici un echipagiu. Se presupune a fi toți înecați. Cinci corăbii încă au mai fost puse pe uscat: alte multe nu se șcie încă de soarta lor.

Marea continuă a fi foarte agitată. Stindardul negru stă arborat la chen. Nici un vapor din Dunăro nu poate intra în mare. Serviciul vapoarelor de postă se află întrerupt.

* (Scandalul Evreilor ruși la Newyork. Se scrie din Newyork: Sâmbăta trecută s'a îrtêmplat un esces în Evreei fugiți din Rusia, cari în număr de 600 sunt întrefunți de mai multe luni în insula Ward de cătră societatea de ajutor. Ei sau plans mai adeseori că sunt rău tratați și n'au hrană suficientă și Sâmbăta unul din ei a lovit în cap pe îngrijitor cu o lingură mare. Acest Evreu Rabotta a primit ordinul se părăsească insula. Dar ceilalți fugari s'au adunat împregiurului lui, amenințând pe îngrijitorul șef și pe oamenii săi. Atunci se trimise după poliția din oraș, dar venind numai trei agenți și vöind se aresteze pe Rabotta, toți Evreei săriră cu bețe și cu petri asupra îngrijitorilor și poliției. Șeful îngrijitor a fost resturnat și greu rănit. Toate ferestrele dela casele lui au fost sparte cu petri. În fine sosind ajutoare, tulburarea s'a suprimat. Doi agenți au fost înpuși în obraz și mai mulți dintre Evreei au primit dela agenți lovituri mai mult s'au mai pușin grave cu bastoanele.

Mai nou.

Belgrad 23 Oct. n. Asupra regelui, care sosi astăzi din călătorie, vödura colonelului escutat Marcovic, a tras nod focuri. Regele a rămas nevătămat; faptuloarea este arestată. Atentatul s'a comis înaintea catedralei.

PARTEA SCIENTIFICĂ și LITERARĂ.

„Limes Dacicus.“*)

(Urmare.)

Pe linia toată a Limei, fie formată de Vall sau de întărituri de stîlpi, mai cu seamă la puncte dominante sunt într'o depărtare de 800—1000 de pași Propugnacule mai mici și mai mari, care probabil erau rotunde. Aici se aflau divisiuni mai mici de soldați, care avea de a păzi Limetea După cercuțerenea Propugnaculelor o pază poate să fi avut 20 de soldați cari privegheau schimbându-se pe terenul destinat. Cele mai multe Propugnacule era, precum se pare din lemn făcute, numai fundamentul era de piatră. Zidul, care în cele mai multe locuri era 1.30 de metri de gros, s'a făcut din piatră de pe dealul Mesesului; petrele aceste neciopite le lega varul bun una de alta. Coperișul de lemn după obicei era învelit cu țigla precum dovedese numeroasele fragmente de țigla a ruinelor; dară din turnurile de pază mai multe părăcă a fost acoperite cu scânduri s'au șindile. Propugnaculele cele mai multe erau întemeiate în cetzură, așa încât esiau puțintel mai în afără; dacă propugnaculele aceste au avut și spre țeara popoarelor barbare vre oportă ori ba vor dovedi mai târziu cercetări cu sapa. Probabil că nu aveau, pentru

*) Reprod. din „H. Ztg.“

ca valul avn caracter mai mult defensiv decât ofensiv.

Numărul tuturor propugnaculoilor a Vallului de Poiana-Tihă astăzi încă nu se poate determina. Dacă se socotesc pe fiece care 1000 de pași un Propugnacul, așa, după întinderea Vallului suindu-se la 65 de Chilometri sau 81,250 de pași, ar trebui să fie fost în partea superioară a Limitei Facies 80—81 de propugnacule: dară fiind că în câte un loc depărtarea se suia la vre-o câteva mii de pași, putem socoti, unul cu altul, 40—41 de turnuri de pază, din cari a descoperit Torma 23; situațiunea acelor-lalte turnuri prin cercetări continue negrețic încă s'ar putea determina. Pe fiece care din cele 7 Castre venia așadar șase Propugnacule, în care trebuia să se pue pază statornică; socotind pentru fiece care turn de pază 20 de soldați, așa dela Castele Stative — care consta dintr-o Cohortă de 500 de oameni — se vine 120 de soldați spre paza Vallului până când ceilalți soldați făceau servii de garnizoană. Zidul (murus) era, precum se poate judeca din rămășițele Castelului dela Poiana în capul Vallului de către Snd 0.85 metri, ear la Castelul dela Pogurji, la indoirea Vallului de către răsărit 1.40 metri de gros și consta din material incert. Intre Propugnaculele cele pr care le despărțea vre-o prepaște, mare (ca acelea dela Nr 1—5) sau unde nu se putea ridica Agrul era clădituri de stâlpi. Locurile aceste erau mai puțin espuse năvălirii răzmașilor. Calea care despărțea în launtru valul de palisade era de 3—4 metri de lată și acoperită cu petriș.

Loterie.

Sâmbătă în 21 Octomvre n. 1882.
Vinea: 33 3 5 54 45
Timișoara: 24 20 32 87 45

Bursa de Viena și Pesta

Din 21 Octomvre n. 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 9%	119.40	119.30
Renta de aur ung. de 4%	87.35	87.25
Renta ung. de hârtie	86.45	86.85
Imprumutul drumurilor de fer ung.	135.—	135.—
1 emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	90.40	90.50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	110.—	109.75
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	94.40	94.50
Obligațiuni ung. de rescumpărare pământului	99.—	98.75
Obligațiuni ung. en clausul de sorșire	97.25	97.—
Obligațiuni urbanele temeșiene	98.—	98.—
Obligațiuni urbe. temeș. cu clausul de sorșire	97.25	97.—
Obligațiuni urbanele transilvane	98.—	98.—
Obligațiuni urbanele croato-slavo-venice	99.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărare școalei de vin	97.50	98.—
Sorșii ungurești cu premii	117.30	117.25
Sorșii de regulatura Tisei	108.80	109.—
Datoriile de stat austriacă în hârtie	76.75	76.70
Datoriile de stat austriacă în aur	77.60	77.90
Renta de stat austriacă	95.50	95.50
Sorșii de stat dela 1880	131.—	131.—
Ațiuni de bancă austro-ung.	835.—	835.—
Ațiuni de bancă de credit ung.	297.75	297.25
Ațiuni de credit austr.	308.40	308.—
London (pe poliția de trei luni)	119.40	119.35
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.—
Argint	—	—
Galbin	5.65	5.67
Napoleon	9.47	9.47
100 marce nemțeci	68.45	68.40

CONCURS. [268] 1—3

Comitetul Asociațiunii pentru sprinjirea învățăceilor și sodalilor români meseriași din Brașov publică următorul concurs: Devenind vacante două ajutoare de câte 50 fl. v. a. pe an, din cele destinate pentru învățăci români cari se vor apleca la una din meseriile: de postovar, mașinist, argășitor, pâlărieri, clopotar, compactor și brutar, se publică concurs.

Splicile pentru aceste ajutoare sunt a se adresa la subscrisul comitet până la 25 Noemvrie 1882 prevede: 1. Cu estras de botex din care se vadă că este român și că posedate etatea de 14 ani.

2. Atestat de școală din care se vadă că a parcurs 4 clase normale și pricepe încălta limba maghiară sau cea germână.

3. Revers dela părinți sau dela Tutorii copilului, că vor a lăsa copilul să învețe meseria pentru care a concurs.

4. Un exemplar din contractul incheiat cu vre un Măestru din Brașov pentru vre una din meseriile de mai sus din care se vadă, că copilul se află la meserie de cel puțin douăzeci de zile.

Brașov, 4/16 Octomvre 1882.

Comitetul Asociațiunii pentru sprinjirea învățăceilor și sodalilor români meseriași.

B. Bainulescu m. p., I. Bozocanu m. p.,
președ. not.

Nr. 262 [265] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci la școalele populare profesionale gr.-orientale din protopresbiteratul Mediașului se escrie concurs cu termin până în 25 Octomvre a. c.

1. La Mediași cu salariu anual de 200 fl., solviți în rate lunare din casa aloțială, 3 orgii de lemne, una gramadă vurfuri, și cuartir liber în odăile școlaei.

2. Freoa cu salariu: a) 50 fl., bani b) 50 ferdela bucate c) dela 70 familii câte o fertură și de fertură și pâne d) o grădină de legumi e) lemnele trebunicioase de foc.

3. Moșna 100 fl. v. a. solviți prin repartiție dela popor, 4 stângini de lemne de foc și cuartir liber în școală.

4. Berthan cu salariu de 100 fl. v. a. solviți la pătrârui de an din aloidin comunale, 4 stângini de lemne de foc și cuartir liber în edificiul școlaei.

Doritorii de a ocupa aceste posturi, au a-și așterne cererile lor instruite în sensul statutului organic, și al regulamentului congresului din 1878 la subscrisul până la terminul sus scris.

Mediaș 30 Septemvre 1882.

În conțelegere cu comitetele biserii cesci
Dionisiu Chendi m. p.,
ad. ppresb.

Nr. 279. [263] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea următoarelor posturi învățătoresci la școalele populare din protopresbiteratul II al Brașovului cu terminul până la 20 Octomvre a. c.

1. Ozun: a) 20 gălele bucate compute în 80 fl.

b) din venitul stolar 1/3 parte circa 22 fl.
c) pentru lemne de foc 8 fl.
d) locuința în edificiul școlaei computata în 20 fl.
e) dela tot elevul câte 80 cr. 10 fl.

Suma — 140 fl.

2. Dobërleu a) dela 150 familii câte 1/3 ferdela cucuruz compute în 75 fl. v. a.

b) din fondul școlaei de bucate 8 H. litre ce dau 32 fl.

c) din venitul stolar 1/3 ce face circa 30 fl.

d) dela elevi câte 80 cr. și cei dela școala de repetiție 50 fl.

e) cuartir liber în edificiul școlaei 13 fl.

Suma 200 fl. v. a.

Doritorii de a concurge la aceste posturi au a și ascerne petițiunile lor instruite conform legilor din vigoare la subscrisul până la terminul de sus, documentând că sciui propune și limba maghiară.

Brașov, 25 Septemvre 1882.

În conțelegere cu comitetele parohiale.

Ioan Petric m. p.,
protopresb.

Nr. 2358. — 1882. [269] 1—3

Esarëndare licitativă.

În 31 Octomvre călind. nou a. c. înainte de ameați la 9 oare se va esarëndă pe calea licitațiunei publice în cancelaria preturei centralei regalul morii și al cărețimeii, comunei Bungard pre timpul din 1 Ianuarie 1883 până în 31 Decemvre 1888.

La această licitațiune publică pot participa numai acei interesați, cari la începutul acestui act vor depune înaintea comisiunei 10% din prețul morei de 1500 fl. și al cărețimeii 800 fl. ca vadiu în bani gata ori în hârtii de preț. Condițiunile speciale se pot vedea atât în cancelaria preturei centralei cât și a comunei Bungard.

Sibiui în 23 Octomvre 1882.

Dela pretura centrală.

Branisce m. p.

Inscieințare.

(267)

Vineri în 27 Octomvre a. c. după călindariul nou la 10 oare înainte de ameați se va ține în edificiul „Albinei“ Institut de credit și de economii în Sibiu, strada Baier Nr. 1 licitara obiectelor ră. mase cu ocăsiunea edificărilor de adaptare precum: uși, ferestri, cuptoare, securi pentru strășini etc.

Consensmarea detailată a acelor obiecte, prețurile lor, precum și celelalte condițiuni de licitațiune se pot vedea în birorul subscrisiei Direcțiunii, în fie-care di dela 10—12 oare a. m.

Sibiui, 20 Octomvre 1882.

Diriecțiunea

„Albina“ Institut de credit și de economii.

Nr. 5093 civ. — 1882. (266) 2—3

Publicațiune!

Pentru preturarea în privința comasării eserejiului dreptului de cărciumărit în Curuieni la rugarea lui Ladislau Muste și coneși, reprezentați de advocat Gavriil Man, se determină ziua de 7 Decemvre a. c. înainte de ameați la 10 oare în fața locului Curuieni, cu aceea, că cei interesați dintre compozitori sunt invitați a se înfațșa sau în persoană sau prin ple nipotențați, de oare ce la cas de absență vor fi reprezentați din oficiu de advocat Nagy Károlyi curator de afaceri. Din ședința tribunalului reg. din Dej finită la 23 Septemvre 1882

„La Federation de peuples greco-latins“

revistă septămănară de interese pacifice Mediterane, se publică dela 14 Iulie a. c. în format de fascicul de opt pagine de câte trei coloane pe hârtie de lusc. — Abonamentele se trimit cu mandat postal de douăzeci franci directorului seu, d. prof. A. Gromier, 3, via del Melarancio Florența (Firenze), Italia. [255] 3—8

LOTERIA ESPOȘIȚIUNEI TRIESTINE.

1. câștig principal bani gata floreni 50.000

2. câștig principal bani gata floreni 20.000

3. câștig principal bani gata floreni 10.000.

Mai departe

1 a fl. 10.000 — 4 a fl. 5000 — 5 a fl. 3000 — 15 a fl. 1000 — 30 a fl. 500 — 50 a fl. 300 — 50 a fl. 200 — 100 a fl. 100 — 200 a fl. 50 — 542 a fl. 25, suma

1000 nimeritori 213.550 floreni

afară de acestia alți mulți nimeritori secundari în obiecte de espoșițiune dăruite de esponenți.

Prețul unei sorși 50 cruceri.

Comande pe lîngă adausul de 15 cr. spese postale sînt a se adresa la

Despărțemântul Expoșițiunei Triestine

Piazzza Grande Nr. 2 în Triest.

[264]

3—6

Cea dintăiu fabrică ung.

de mașine și aparate de stins și turnătoarea de clopote și metal

Francisc Walscr

Filială pentru Transilvania în Cluj, strada Monosturului 12,

recomandă proeșimele înalte, curatarilor și epitropilor turnătoarea sa de clopote, cea mai mare în patrie, care esistă de mulți ani și e proveștă în abundență cu cele mai noue mijloace ale tehnice și corespunde tuturor recerșilor. Clopotele se țarnă după acorduri armonice de sunetul cel mai clar argintiu.

Mar departe recomandă aceiași bogatul seu deposit de proaste de foc și de grădină, sorburi (pumpe), fântăni de casă și de grădină, întocmeii de scaldă etc.

La dorință, cataloage gratuite și francate.



(282) 14—20